Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător - Bagrin Lucia
Dosarul nr. 3a-720/25
2-24050065-02-3a-26022025

D E C I Z I E

04 iunie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

în componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Dașchevici Grigore și Cașcaval Andrei
Grefier Gonciar Elena

examinând în ședință publică, apelul declarat de Prozorovschi Ana, Prozorovschi Grigore, Prozorovschi Cristina și Prozorovschi Ionuț împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Prozorovschi Ana, Prozorovschi Grigore, Prozorovschi Cristina și Prozorovschi Ionuț împotriva Ministerului Apărării, persoană terță Regimentul de rachete antiaeriene cu privire la anularea deciziei adoptate în procedura prealabilă și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă :

Pretențiile din acțiune

La 07 mai 2024, Prozorovschi Anna, Prozorovschi Grigore, Prozorovschi Cristina și Prozorovschi Ionuț, s-au adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Ministerului Apărării, terț Regimentul de rachete antiaeriene, solicitând anularea deciziei adoptate în procedura prealabilă-răspunsul Ministerului Apărării nr. 11/560 din 11 aprilie 2024 și obligarea Ministerului Apărării să-l asigure pe Prozorovschi Gheorghe, împreună cu membrii familiei sale, cu spațiu locativ în proprietate privată - apartament cu 3 odăi în mun. Chișinău.

În argumentarea acțiunii, reclamanții au menționat că, în fapt, Prozorovschi Anna și Prozorovschi Grigore, s-au căsătorit în anul *****, în timp ce soțul îndeplinea serviciul militar în cadrul Flotei Maritime Militare a Uniunii Sovietice, în grad militar de miciman.

La data de *****, în familia lor s-a născut fiica Cristina și conform prevederilor legislației în vigoare de atunci, în baza cererii lui Prozorovschi Grigore, familia lor a fost asigurată cu apartament cu 2 (două) odăi în orașul militar Granitnâi, regiunea Murmansk.

De altfel, o perioadă de timp și Prozorovschi Ana a îndeplinit serviciul militar în cadrul Flotei Militare Maritime, fiind în grad de sergent.

După destrămarea Uniunii Sovietice, familia lor a revenit în Republica Moldova și în perioada 1993-1995, soțul Prozorovschi Grigore a executat serviciul militar prin contract în unitatea militară a Brigăzii Rachete Antiaeriene din Leova, unde familia lor a fost asigurată cu spațiu locativ - apartament cu 2 odăi.

Începând cu anul 1995, militarul prin contract plutonier major Prozorovschi Grigore a fost transferat cu serviciul în Divizionul 5 al Brigăzii Rachete Antiaeriene, dislocat în mun. Chișinău, str. ***** (orășelul militar Băcioi), iar la plecare, a predat apartamentul pe care-l dețineau în Leova.

La noul loc de serviciu, în Divizionul 5 Rachete antiaeriene din orășelul militar Băcioi, inițial au fost asigurați cu apartament cu 2 odăi, or, după ce la *****, în familia lor s-a născut fiul Ionuț, în baza cererii depuse, familia lor a fost asigurată cu spațiu locativ, conform normelor prevăzute de Codul cu privire la locuințe, fiindu-le repartizat apartamentul ***** cu 3 odăi, din casa nr. 1, din orășelul militar Băcioi, situat pe adresa: mun. Chișinău, str. *****, 1, unde toți membrii familiei dețineau viza de reședință.

În anul 1997, Prozorovschi Anna s-a încadrat în serviciu militar prin contract în cadrul Bazei-de reparație și recondiționare a Ministerului Apărării, unde a executat serviciul militar până în anul 2003.

În luna ianuarie 2003, Prozorovschi Grigore (militar prin contract plutonier major), s-a eliberat din serviciul militar prin contract cu dreptul la pensie, la data eliberării acumulând stagiu militar de 20 ani și 9 luni, iar la data eliberării familia era luată la evidență pentru asigurare cu spațiu locativ din contul Ministerului Apărării - apartament cu 3 odăi.

Cu toate că potrivit art. 9 al Legii nr. 970 din 17 martie 1992 cu privire la protecția socială și juridică a militarilor și a membrilor familiilor lor, a cetățenilor care trec pregătirea militară, (*în vigoare la momentul executării de către Prozorovschi Grigore a serviciului militar prin contract*), în cazul vechimii de 15 ani și mai mult în serviciul militar prin contract, Ministerul Apărării era obligat să acorde militarului spațiu locativ în conformitate cu normele stabilite de legislație cu drept de proprietate privată, până în prezent, Prozorovschi Grigore și membrii familiei sale, nu au fost asigurați cu spațiu locativ în proprietate privată.

Totodată, reclamanții au remarcat că Ministerul Apărării nu a întreprins măsuri pentru asigurarea familiei Prozorovschi, cu apartament cu 3 odăi în proprietate privată, însă, deoarece ei nu dețin în proprietate alt imobil, acestora li s-a permis să

locuiască în continuare în apartamentul ***** din casa 1, din orășelul militar Băcioi.

În context, au remarcat că în luna martie 2024, acționând din numele familiei, Prozorovschi Anna s-a adresat cu o cerere prealabilă Ministerului Apărării, prin care a solicitat asigurarea familiei Prozorovschi cu apartament cu 3 odăi în proprietate privată.

Potrivit răspunsului nr. 11/560 din 11 aprilie 2024, actualmente Ministerul Apărării nu dispune de spațiu locativ ce ar putea fi repartizat cu drept de proprietate privată, însă Ministerul Apărării continuă să întreprindă acțiuni și caută soluții pentru asigurarea cu locuințe a militarilor trecuți în rezervă, iar cererea familiei Prozorovschi va fi examinată odată cu apariția posibilităților reale de asigurare cu spațiu locativ sau surse financiare predestinate în acest scop.

Reclamanții au remarcat că în răspunsul primit au fost menționate acte normative care reglementează acordarea spațiului locativ de serviciu militarilor prin contract, dar care nu pot fi aplicate perioadei în care Prozorovschi Grigore a executat serviciul militar.

Astfel, reclamanții nu sunt de acord cu răspunsul menționat și îl consideră ilegal, evaziv și în scopul eschivării Ministerului Apărării de a-și îndeplini obligația de asigurare a familiei Prozorovschi cu apartament în proprietate privată.

În context, reclamanții au reiterat că Prozorovschi Grigore a îndeplinit serviciul militar prin contract în Armata Națională în perioada 1993-2003, acumulând stagiu de serviciu militar mai mare de 20 ani calendaristici.

În timpul exercitării serviciului militar prin contract, împreună cu membrii familiei sale, acesta a fost luat la evidență pentru asigurare cu spațiu locativ din contul Ministerului Apărării, la locul său de muncă (serviciu), conform prevederilor Codului cu privire la locuințe.

Conform art. 9 al Legii nr. 970 din 17 martie 1992 cu privire la protecția socială-și juridică a militarilor și a membrilor familiilor lor, a cetățenilor care trec pregătirea militară (*în vigoare la momentul executării de către Prozorovschi Grigore a serviciului militar prin contract*), în cazul vechimii de 15 ani și mai mult în serviciul militar prin contract Ministerul Apărării este obligat să acorde militarului dat spațiu locativ în conformitate cu normele stabilite de legislație cu drept de proprietate privată.

Cu toate că la data eliberării din serviciul militar, stagiul militar al reclamantului Prozorovschi Grigore era mai mare de 20 ani, până în prezent el și membrii familiei sale, nu au fost asigurați cu spațiu locativ în proprietate privată.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024, acțiunea înaintată de Prozorovschi Ana, Prozorovschi Grigore, Prozorovschi

Cristina și Prozorovschi Ionuț împotriva Ministerului Apărării, persoană terță Regimentul de rachete antiaeriene, cu privire la anularea deciziei adoptate în procedura prealabilă și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 23 decembrie 2024, Prozorovschi Ana, Prozorovschi Grigore, Prozorovschi Cristina și Prozorovschi Ionuț au declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024, iar la 12 februarie 2025, prin intermediul poștei electronice, a fost înregistrată cererea de apel motivată, prin care s-a solicitat casarea actului judecătoresc și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea cererii de apel apelanții au invocat aceleași argumente care au fost indicate în cererea de chemare în judecată, invocând suplimentar că instanța de judecată a efectuat o cercetare sumară a circumstanțelor cauzei, concluzionând absolut eronat asupra aspectelor faptice și juridice ale litigiului dedus judecării, iar în consecință a adoptat o hotărâre ilegală.

Astfel, reiterând circumstanțele de fapt legate de exercitarea de către Prozorovschi Grigore a serviciului militar și acumularea stagiului de peste 15 ani, apelanții au remarcat că, Ministerul Apărării nu i-a asigurat cu apartament cu 3 odăi în proprietate privată, conform legislației relevante aspectului dat.

În context, reflectând în cererea de apel dispozițiile normelor de procedură și constatările instanței de fond relevante cazului, Prozorovschi Ana, Prozorovschi Grigore, Prozorovschi Cristina și Prozorovschi Ionuț au subliniat că, normele legale la care a făcut referire prima instanță, reglementează modul și temeiul de acordare a spațiului locativ de serviciu militarilor prin contract și membrilor familiilor lor (Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162/2005) nu este aplicabilă la caz, deoarece, reclamanții nu au contestat dreptul lor de a fi asigurați cu spațiu locativ de serviciu, dar au contestat refuzul Ministerului Apărării de a-i asigura cu spațiu locativ în proprietate privată, drept obținut de Prozorovschi Grigore prin serviciu militar timp de 15 ani.

Totodată, consideră irelevantă concluzia instanței de fond, precum că Prozorovschi Grigore împreună cu familia, s-a instalat orașul militar Băcioi, mun. Chișinău, Casa nr. l, apartamentul *****, cu 3 odăi, în baza ordinului de repartiție nr. 6, eliberat la 23 iulie 2014, or, instalarea locatarului Prozorovschi Grigore împreună cu familia, a avut loc în anul 1996, după nașterea fiului Ionuț Prozorovschi și în baza altor acte.

În context, apelanții au subliniat că dreptul lui Prozorovschi Grigore și a membrilor familiei sale de a pretinde de la Ministerul Apărării asigurarea cu spațiu locativ, a fost dobândit în temeiul art. 9 al Legii nr. 970/1992, prin îndeplinirea

serviciului militar prin contract mai mult de 15 ani, or, acest drept nu poate fi anulat prin Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162/2005 cu modificările ulterioare, deoarece din anul 2003, Prozorovschi Grigore nu măi îndeplinește serviciul militar prin contract și efectele acestei legi nu se răsfrâng asupra sa.

De asemenea, făcând trimitere la art. 30 Cod administrativ, apelanții au menționat că Ministerul Apărării nu poate primi decizii care să afecteze dreptul obținut de Prozorovschi Grigore, astfel, instanța de fond a dat o calificare juridică incorectă raportului în litigiu, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, a încălcat regulile aplicării actului legislativ în timp, spațiu sau cercului de persoane.

Termenul de declarare a apelului

Potrivit art. 232 alin. (1) și (2) Cod administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

Din lucrărișe cauzei rezultă că, apelul nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024, a fost depus la 23 decembrie 2024, iar după expedierea la 31 ianuarie 2025 a hotărârii integrale către reprezentantul reclamanților, avocatul Codreanu Elena, la 12 februarie 2025 a fost depusă și cererea de apel motivată.

Astfel, Completul constată că, termenul de atac al actului judecătoresc a fost respectat.

Argumentele participanților la proces

În ședința instanței de apel, apelanta Prozorovschi Ana și reprezentantul apelanților, avocatul Codreanu Elena, au susținut argumentele cererii de apel și au solicitat admiterea cererii de apel precum a fost formulată.

Reprezentantul intimatului Ministerul Apărării, și reprezentantul terțului Regimentul de rachete antiaeriene, nu s-au prezentat și nu au înaintat cerere de amânare sau examinare în lipsă, deși procedura de citare legală a fost respectată.

Astfel, în temeiul art. 379 alin. (2) coroborat cu art. 218 Cod administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa părților absente.

Aprecierea instanței de apel

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar consideră că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

În materie de drept, potrivit art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel respinge apelul.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 219 alin. (1) – (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din înscrisurile atașate cauzei și dosarul administrativ se atestă că Prozorovschi Grigore a executat serviciul militar prin contract în Brigada Rachete Antiaeriene, pe parcursul exercitării serviciului militar, el și membrii familiei sale fiind asigurați cu spațiu locativ, iar în luna ianuarie 2003, Prozorovschi Grigore

(militar prin contract plutonier major), s-a eliberat din serviciul militar prin contract cu dreptul la pensie, la data eliberării acumulând stagiu militar de 20 ani și 9 luni.

La 02 aprilie 2024, Prozorovschi Anna s-a adresat Ministerului Apărării cu cerere prealabilă prin care a solicitat asigurarea familiei Prozorovschi Grigore, Prozorovschi Anna, Prozorovschi Cristina și Prozorovschi Ionuț cu spațiu locativ - apartament cu 3 odăi în proprietate privată, în mun. Chișinău.

Prin răspunsul nr. 11/560 din 11 aprilie 2024, Ministerul Apărării a comunicat că actualmente, nu dispune de spațiu locativ ce ar putea fi repartizat cu drept de proprietate, și nici de surse financiare pentru procurarea acestuia. Or, conform cadrului normativ existent, art. 21 din Legea nr. 75/2015 cu privire la locuințe, art. 21 din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor, Regulamentului cu privire la modul de acordare a locuințelor de serviciu administrate de către Ministerul Apărării și unitățile militare ale Armatei Naționale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 874/2015, locuințele din gestiunea Ministerului Apărării au statut de locuințe de serviciu și sunt repartizate doar militarilor prin contract și angajaților civili ai Armatei Naționale, pe perioada îndeplinirii serviciului militar/realizării contractului individual de muncă sau pe durata exercitării funcției.

Reieșind din cele menționate, Ministerul Apărării este în imposibilitate de a da curs solicitării reclamantei.

Astfel, Prozorovschi Anna, Prozorovschi Grigore, Prozorovschi Cristina și Prozorovschi Ionuț, s-au adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Ministerului Apărării, terț Regimentul de rachete antiaeriene, solicitând anularea deciziei adoptate în procedura prealabilă-răspunsul Ministerului Apărării nr. 11/560 din 11 aprilie 2024 și obligarea Ministerului Apărării să-l asigure pe Prozorovschi Gheorghe, împreună cu membrii familiei sale, cu spațiu locativ în proprietate privată - apartament cu 3 odăi în mun. Chișinău.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 alin. (1)-(2) Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Instanța de apel statuează că, actul administrativ individual defavorabil – răspunsul nr. 11/560 din 11 aprilie 2024, prin care s-a respins cererea depusă de Prozorovschi Anna privind acordarea spațiului locativ, obligarea Ministerului Apărării să asigure pe Prozorovschi Gheorghe și membrii familiei sale cu spațiu locativ în proprietate privată-apartament cu 3 odăi în mun. Chișinău, constituie act defavorabil reclamanților.

Prin urmare, din analiza actelor administrative contestate, reieșind din solicitările înaintate, se atestă că acțiunea dedusă judecății este una în contestare conform art. 206 Cod administrativ.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Conform art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

Completul judiciar atestă că Prozorovschi Grigore, Prozorovschi Anna, Prozorovschi Cristina și Prozorovschi Ionuț sunt subiecți de sesizare a instanței de contencios administrativ, au depus acțiunea în termen, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare, motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod administrativ, la caz nu sunt, din care motive, instanța de fond corect a considerat acțiunea admisibilă și a purces la examinarea pe fond a acesteia.

În continuare, instanța de apel reține că, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, prin hotărârea din 20 decembrie 2024, Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de Prozorovschi Grigore, Prozorovschi Anna, Prozorovschi Cristina și Prozorovschi Ionuț.

Completul judiciar constată că hotărârea instanței de fond este întemeiată, a fost adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

Astfel, într-adevăr, după cum au specificat apelanții, potrivit art. 9 pct. 3 din Legea nr. 970 din 17 martie 1992 cu privire la protecția socială și juridică a militarilor și a membrilor familiilor lor, a cetățenilor care trec pregătirea militară, în cazul vechimii de 15 ani și mai mult în serviciul militar prin contract Ministerul Apărării este obligat să acorde militarului spațiu locativ în conformitate cu normele stabilite de legislație cu drept de proprietate privată.

Totodată, Completul de judecată reține că Legea dată a fost abrogată prin Legea nr. 162 din 22 iulie 2005 (în vigoare 30 septembrie 2005).

Respectiv, dat fiind faptul că dreptul la acordarea locuinței nu a fost valorificat în perioada 1993-2003, nici până la abrogarea legii în 2005, în speță, nu este incident un drept născut și consolidat sub imperiul Legii 970/1992, ci o simplă vocație a unui drept eventual, or, prin prisma faptului că dreptul material nu poate fi apreciat izolat de legea procedurală și administrativă aplicabilă la data solicitării, actul administrativ solicitat de reclamanți (acordarea unui apartament în proprietate) va fi emis potrivit legislației în vigoare la data emiterii sale.

În acest sens, potrivit art. 21 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22 iulie 2005, militarii în termen și cei cu termen redus, precum și rezerviștii chemați la concentrare sunt cazați la locul de îndeplinire a serviciului militar. Cazarea trebuie să corespundă normelor stabilite de regulamentele militare. Militarul prin contract care nu dispune de locuință în garnizoana respectivă, împreună cu membrii familiei sale, beneficiază de locuință de serviciu pentru perioada de activitate, conform normelor stabilite de legislația în vigoare, dacă unitatea militară în care acesta își îndeplinește serviciul militar deține locuințe de serviciu libere. Locuința de serviciu repartizată militarului nu poate fi înstrăinată sub nicio formă. În caz de eliberare din serviciul militar prin contract, militarul este obligat să elibereze locuința de serviciu într-un termen de 3 luni, indiferent de perioada aflării în serviciul militar.

Ulterior, prin Legea nr. 90-XVIII din 04 decembrie 2009, în vigoare din 18 decembrie 2009, prevederile art. 21 referitoare la asigurarea militarilor cu spațiu locativ din fondul locativ de stat, precum și acordarea unei compensații bănești în schimbul acestuia, au fost excluse.

Astfel, potrivit art. 21 alin. (2)-(3) din Legea cu privire la statutul militarilor, în vigoare la momentul adresării reclamantei, militarul prin contract care nu dispune de locuință în garnizoana respectivă, împreună cu membrii familiei sale, beneficiază de locuință de serviciu pentru perioada de activitate, conform normelor stabilite de legislația în vigoare, dacă unitatea militară în care acesta își îndeplinește serviciul militar deține locuințe de serviciu libere. Locuința de serviciu

repartizată militarului nu poate fi înstrăinată sub nicio formă. În caz de eliberare din serviciul militar prin contract, militarul este obligat să elibereze locuința de serviciu într-un termen de 3 luni, indiferent de perioada aflării în serviciul militar.

În context, conform art. 4 din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, locuința de serviciu reprezintă locuința acordată în locațiune, în condițiile legii, pe durata exercitării atribuțiilor funcționale.

Din analiza lucrărilor cauzei rezultă că:

- Prin certificatul nr. 40/330 din 07 iulie 2008, se confirmă că Prozorovschi Grigore a deținut calitatea de militar prin contract timp de 20 ani și 9 luni, în perioada 21 aprilie 1982 – 29 ianuarie 2003;
- La 22 iulie 2014, între Rg RAA în calitate de locator și Prozorovschi Grigore, în calitate de locatar al RgRAA și casa nr. 1, apartamentul ***** din or. Militar Băcioi, mun. Chișinău a fost semnat contractul de locațiune nr. 60 care reglementa relațiile dintre locator și locatar în perioada de închiriere a încăperilor de locuit, valabil pe durata serviciului militar prin contract, potrivit pct. 1.2 și 6.1 ale contractului.
- Prin ordinul de repartiție nr. 6 (de serviciu) eliberat la 23 iulie 2014, locatarului Prozorovschi Grigore împreună cu familia, i s-a oferit dreptul de a se instala în orășelul militar Băcioi, mun. Chișinău, casa nr. 1, apartamentul *****, cu 3 odăi;

De asemenea, prin răspunsul Departamentului Dotări al Ministerului Apărării nr. 70/625 din 29 mai 2015, s-a comunicat reclamantei că solicitarea de includere în lista de solicitanți de spațiu locativ a fost examinată în cadrul ședinței Comisiei locative a Armatei Naționale din 22 mai 2015, unde s-a decis că nu poate fi acceptată, întrucât nu mai există temei legal.

Potrivit procesului-verbal nr. 102 al ședinței Comisiei locative a Regimentului de rachete antiaeriene din 14 noiembrie 2023, s-a decis: 2.2. Anularea ordinului de repartiție nr. 60 din 22 iulie 2024 și încetarea/rezoluțiunea raportului de locațiune; 2.3. Restituirea bunului imobil în gestiunea Regimentului de rachete antiaeriene.

Totodată, potrivit răspunsului Ministerului Apărării nr. 70/1779 din 31 octombrie 2023, i s-a comunicat lui Prozorovschi Anna că, soțul ei a fost inclus în Lista de evidență a solicitanților ce necesită asigurare cu spațiu locativ din gestiunea Ministerului Apărării (Chișinău), conform raportului depus la data de 01 decembrie 2005.

De altfel, instanța de apel reține că, potrivit dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea cu privire la locuințe nr. 75/2015, locuințele de serviciu pentru persoanele din sistemul național de apărare sânt administrate de către autoritatea administrației publice centrale competente, iar normele speciale de acordare a locuințelor de serviciu acestor persoane se aprobă de către Guvern.

Conform pct. 2 al Regulamentului cu privire la modul de acordare a locuințelor de serviciu administrate de către Ministerul Apărării și unitățile militare ale Armatei Naționale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 874 din 22 decembrie 2015, prin locuință de serviciu se subînțelege locuința acordată în locațiune, în condițiile legii, militarilor prin contract și angajaților civili ai Armatei Naționale, pe perioada îndeplinirii serviciului militar/realizării contractului individual de muncă sau pe durata exercitării funcției.

Potrivit pct. 10 al Regulamentului menționat, instalarea persoanei și a membrilor familiei lui în locuința de serviciu se face în termen de până la 15 zile de la data eliberării ordinului de repartiție și încheierea contractului de locațiune, cu întocmirea actului de predare-primire a locuinței, în 2 exemplare, câte unul pentru fiecare parte.

Totodată, pct. 12 al aceluiași Regulament prevede că contractul de locațiune a locuințelor de serviciu se încheie între locator și locatar pe durata contractului de îndeplinire a serviciului militar/realizării contractului individual de muncă sau pe durata exercitării funcției.

Respectiv, prin prisma normelor citate supra, instanța conchide că locuințele din gestiunea Ministerului Apărării, au statut de locuințe de serviciu și sunt repartizate militarilor prin contract și angajaților civili ai Armatei Naționale, pe perioada îndeplinirii serviciului militar/realizării contractului individual de muncă sau pe durata exercitării funcției.

În context, conform pct. 9 din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar prin contract în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941/2006, perioada aflării cetățeanului în serviciul militar se calculează din data în care acesta, prin ordinul comandantului centrului militar, este încorporat sau încadrat în serviciul militar și trimis în unitatea militară și până la data în care militarul, prin ordinul de zi al comandantului unității militare, este radiat din tabelul nominal al structurii (unității) militare în legătură cu eliberarea din serviciul militar, decesul (moartea), declararea militarului dispărut fără urmă, în conformitate cu prezentul Regulament și cu legislația în vigoare.

În conformitate cu art. 21 alin. (3) din Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162/2005, locuința de serviciu repartizată militarului nu poate fi înstrăinată sub nicio formă. În caz de eliberare din serviciul militar prin contract, militarul este obligat să elibereze locuința de serviciu într-un termen de 3 luni, indiferent de perioada aflării în serviciul militar.

Totodată, conform pct. 28 al Regulamentului cu privire la modul de acordare a locuințelor de serviciu administrate de către Ministerul Apărării și unitățile militare ale Armatei Naționale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 874 din 22 decembrie 2015, în caz de eliberare din serviciul militar prin contract/întrerupere a contractului individual de muncă, locatarii sunt obligați să elibereze locuința de

serviciu împreună cu membrii familiei în termen de 3 luni, indiferent de perioada aflării în serviciul militar. În caz contrar, ei urmează să fie evacuați silit în modul prevăzut de legislația în vigoare.

De asemenea, potrivit art. 22 alin. (1) din Legea cu privire la locuințe nr. 75/2015, după expirarea termenului de valabilitate a contractului de locațiune a locuinței de serviciu, locatarul și membrii familiei sale, precum și foștii membri ai familiei trebuie să elibereze locuința în termen de până la 3 luni, în caz contrar ei urmează să fie evacuați pe cale judiciară.

Astfel, prin efectul prevederilor legale menționate mai sus, instanța de judecată reține că, odată cu eliberarea din serviciul militar prin contract, intervenită în ianuarie 2003, Prozorovschi Grigore a fost radiat din tabelul nominal al unității militare și, prin efectul legii, a încetat raporturile juridice ce i-ar fi permis ulterior dobândirea de drepturi locative în baza calității de militar activ.

Totodată, în legătură cu eliberarea din serviciul militar, Prozorovschi Grigore, benevol a eliberat locuința de serviciu, fapt constatat prin procesul-verbal de predare-primire a locuinței de serviciu nr. 84, întocmit în prezența și semnat de către ultimul la 10 octombrie 2023.

Prin urmare, circumstanțe care să faciliteze și să demonstreze temeinicia acordării apartamentul în proprietate privată nu au fost constatate, astfel că, soluția instanței de fond de a respinge acțiunea este corectă.

În context, deși în cererea de apel se face referire la un șir de norme din Codul administrativ, Codul de procedură civilă, Codul civil și Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162/2005, Completul de judecată menționează că simpla enumerare a dispozițiilor legale nu este de natură să conducă la admiterea apelului, or, pentru a inversa soluția instanței de fond prin prisma celor invocate, apelanții urmau să demonstreze aplicabilitatea lor efectivă la raportul juridic dedus judecății, existența unei încălcări concrete a drepturilor și existența unei erori de drept comise de instanța de fond.

De altfel, instanța de apel nu poate suplini lipsa de argumentare juridică prin simpla menționare a normelor legale.

Astfel, cu privire la prevederile art. 219, 225, 231, 232, 194, 195, 30 din Codul administrativ, expuse în cererea de apel, instanța menționează că, normele invocate nu au legătură directă cu situația de fapt dedusă judecății, or, apelanții nu au demonstrat în ce mod concret autoritatea publică ar fi încălcat obligațiile prevăzute de aceste norme. Actul administrativ contestat fiind considerat emis cu respectarea prevederilor legale aplicabile, cu respectarea principiilor legalității și proporționalității.

Cu referire la aplicabilitatea Legii nr. 162/2005 privind statutul militarilor, instanța de apel reiterează că, deoarece, dreptul la acordarea locuinței nu a fost valorificat în perioada 1993-2003, nici până la abrogarea legii în 2005, speța dată

nu poate fi soluționată sub imperiul Legii 970/1992, or, dreptul material nu poate fi apreciat izolat de legea procedurală și administrativă aplicabilă la data solicitării.

În privința argumentului apelanților referitor la normele din Codul civil, instanța subliniază că, raportul juridic dedus judecății se limitează la verificarea legalității actului administrativ - răspunsul Ministerului Apărării nr. 11/560 din 11 aprilie 2024, astfel că, litigiul este reglementat de norme administrative și speciale, iar aplicarea normelor dreptului civil general nu este pertinentă în prezenta cauză.

În context, cu referire la normele din Codul de procedură civilă expuse de către apelanți, este de menționat că, instanța de fond a respectat pe deplin normele de procedură civilă aplicabile, or, la rândul său, apelantul nu a identificat vreo nulitate procedurală sau încălcare gravă a dreptului la apărare care să fi influențat soluția pronunțată.

Menționarea generică a acestor norme este lipsită de fundament și nu constituie motiv de casare sau de reformare a hotărârii atacate.

Respectiv, apelul formulat este nefondat, bazându-se pe o simplă enumerare de texte de lege fără demonstrarea aplicabilității lor concrete, fără indicarea unor fapte, circumstanțe sau probe care să susțină pretinsele încălcări invocate.

În context, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

De asemenea, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că, apelantul utilizând calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelanți sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Prozorovschi Ana, Prozorovschi Grigore, Prozorovschi Cristina și Prozorovschi Ionuț și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de Prozorovschi Ana, Prozorovschi Grigore, Prozorovschi Cristina și Prozorovschi Ionuț.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Dașchevici Grigore

Cașcaval Andrei